



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Ivetou Postulkovou ve věci

žalobce: **S. B.**, narozený dne X, Republika X
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců X
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 1. 2026 č. j.: KRPA-34309-11/ČJ-2026-000022-ZZC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaná rozhodla o zajištění žalobce za účelem jeho správního vyhoštění, jelikož žalobce je evidován v informačním systému smluvních států podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „ZPC“) a dobu jeho zajištění stanovila na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody, ode dne 27. 1. 2026, podle § 124 odst. 3 ZPC.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

2. Žalobci, příslušníku třetí země, bylo vydáno opatření státu Litva, na jehož základě je veden podle čl. 24 Nařízení EP a Rady (EU) 2018/1861 ze dne 28. listopadu 2018, o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti hraničních kontrol, o změně Úmluvy k provedení Schengenské dohody a o změně a zrušení nařízení (ES) č. 1987/2006 v Schengenském informačním systému (dále též „*Nařízení*“) jako nežádoucí cizinec, kterému je zamezen vstup do schengenského prostoru, tedy je odepřen vstup a pobyt na území členských států, je evidován v informačním systému smluvních států SIS II (Schengen ID LT X). Žalobce byl vložen do SIS dne 21.12. 2023 s platností do 20. 12. 2026.

II.

3. Proti tomuto rozhodnutí brojí žalobce podanou žalobou.
4. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítal, že žalovaná nedostatečně zohlednila dopad napadeného rozhodnutí do jeho života. Omezila mu osobní svobodu zaručenou v čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále též „*Listina*“), což je jednou ze základních součástí nedotknutelnosti člověka podle čl. 7 odst. 1 Listiny, aniž by v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnila a posoudila všechny okolnosti, pro které nelze aplikovat mírnější institut. Podle žalobce žalovaná pouze stroze konstatovala, v rozporu se skutečným stavem věci, že nezaznamenala žádné změny. Přitom zajištění má citelný dopad na něho i na jeho osoby blízké. Správní orgány však musejí důkladně zkoumat i další trvání zajištění. K tomuto žalobce poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 16/2012-30 či sp. zn. 9 As 5/2010. Žalobce dále poukazuje na § 2 odst. 3 správního řádu, na zásady proporcionality (přiměřenosti) postupu správního orgánu a uplatňování jeho pravomoci při zásahu do práv a oprávněných zájmů dotčených osob. Zásada přiměřenosti, jíž se Ústavní soud věnoval v rozhodnutí sp. zn. Pl. ÚS 5/01, požaduje, aby veřejná moc v ČR vystupovala podle pravidel právního státu. Mezi tato pravidla patří zásada přiměřenosti zásahu, jeho racionální odůvodnitelnosti (zákaz svévole) a zákaz nadbytečného použití jinak racionálně zvolených nástrojů regulace. Zásah státu musí respektovat přiměřenou rovnováhu mezi obecným zájmem společnosti a ochranou základních práv žalobce jako jednotlivce.
5. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce konstatuje, že neúmyslně mařil litevské rozhodnutí, protože nevěděl, že vyhoštění uložené soudem v Litvě platí na území celé EU. Aktuálně v ČR pobývá na základě žádosti o mezinárodní ochranu. Nelze předpokládat, že by bylo možné jeho deportaci realizovat ve lhůtě uvedené v napadeném rozhodnutí.

III.

6. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ji navrhla jako nedůvodnou zamítnout. Konstatovala, že v dané věci shledala naplnění kumulativních podmínek podle § 124 odst. 1 písm. e) ZPC, jelikož žalobci jako cizinci staršímu 15 let byl uložen jiným členským státem EU zákaz vstupu platný pro území členských států EU a nepostačilo uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. Žalobce, který je evidován v SIS (vložen dne 21. 12. 2023 s platností do 20. 12. 2026), byl detekován jako státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území členských států ke dni vydání napadeného rozhodnutí na

základě opatření Litvy. Žalobce již nerespektoval vyhlášené opatření Litvy, jímž mu byl odepřen vstup a pobyt území členských států. Jinými slovy žalobce naplnil jednu z taxativně uvedených skutkových podstat obsažených pod jednotlivými písmeny § 124 odst. 1 ZPC. Současně v daném případě nepostačilo uložení zvláštního opatření za účelem vycestování podle § 123b ZPC. Na str. 4 až 7 napadeného rozhodnutí vysvětlila, že v případě žalobce nepřistoupila k užití mírnějších opatření, neboť ta jsou vázána na předpoklad, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při realizaci opatření a neexistuje důvodná obava z vyhýbání se případnému výkonu správního vyhoštění. Pokud ale skutečnosti nasvědčují tomu, že cizinec bude případný výkon správního vyhoštění mařit, jako tomu bylo nyní, nelze podle § 123b odst. 3 ZPC přistoupit ke zvláštnímu opatření za účelem vycestování cizince. Žalovaná proto přistoupila k jeho zajištění bez užití zvláštních opatření podle ZPC. Dále uvádí, že v napadeném rozhodnutí se neodchýlila z limitu diskrečního potenciálu a svůj výrok řádně odůvodnila. Poukázala na to, že žalobce svým jednáním naplnil skutkovou podstatu obsaženou v § 124 odst. 1 písm. e) ZPC a současně na konkrétní okolnosti případu, kdy v napadeném rozhodnutí definovala jednotlivá skutková jednání, která nasvědčují závěru, že uložení zvláštního opatření za účelem vycestování by nepostačilo k naplnění cíle řízení. Žalovaná též shrnula podstatné skutečnosti skutkového stavu a uvedla, které listinné důkazní prostředky správní orgán opravňují vydat napadané rozhodnutí. Žalovaná shledala v jednání žalobce rozpor se zájmem společnosti na dodržení podmínek pro vstup a pobyt cizinců na území České republiky. Neoprávněný vstup a pobyt je negativním jevem, ohrožující zájem státu na tom, aby platné právní předpisy byly dodržovány, a aby se na území České republiky zdržovali pouze cizinci, kteří tyto normy dodržují. Z jednání žalobce je zřejmé, že v jeho případě existuje nebezpečí, že se bude svévolně pohybovat po schengenském prostoru a dále porušovat uložené opatření Litvy, jímž mu byl zakázán pobyt a vstup do celého schengenského prostoru.

7. Žalovaná doplnila, že žalobce po vydání napadeného rozhodnutí požádal o mezinárodní ochranu. Dne 6. 2. 2026 došlo k ukončení zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. e) ZPC, jelikož Ministerstvo vnitra České republiky rozhodlo o jeho zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*zákon o azylu*“), řízení vede pod č. j. OAM-120/BA-BA01-BA06-Z-2026, NPM-06.02.2026.

IV.

8. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „*s. ř. s.*“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Soud rozhodl o věci samé bez nařízení jednání, jelikož žalovaná s tímto projednáním věci výslovně souhlasila, žalobce se v zákonné lhůtě podle § 172 odst. 5 ZPC nevyjádřil, souhlasil proto konkludentně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), současně soud neshledal jednání nezbytným.
10. Městský soud v Praze žalobu neshledal důvodnou.
11. Městský soud v Praze vycházel z této právní úpravy.

12. Podle § 123b odst. 1 písm. e) ZPC *zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území nebo z území členských států Evropské unie ... je*
- a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení bytové kontroly,*
 - b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“),*
 - c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo*
 - d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení bytové kontroly.*
13. Podle § 124 odst. 1 písm. e) ZPC *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž ... byl uložen jiným členským státem Evropské unie ... zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie ... a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.*
14. Podle ust. § 124 odst. 3 ZPC *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
15. Podle čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) *každý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, má právo podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné.*
16. Nejprve se Městský soud v Praze soud vyjádří ke stavu, který zde byl v době rozhodování žalované. K uvedenému dni by napadené rozhodnutí obstálo.
17. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a dostatečně odůvodněné. Podle konstantní judikatury NSS platí, že „z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010 č. j. 9 As 66/2009-46, nebo ze dne 4. 2. 2010 č. j. 7 Afs 1/2010-53, anebo ze dne 23. 7. 2009 č. j. 9 As 71/2008-109). Těmto požadavkům na odůvodnění rozhodnutí žalovaná v projednávané věci dostala, neboť v napadeném rozhodnutí srozumitelně popsala, z jakých skutkových a právních okolností vycházela,

jakými úvahami byla při svém rozhodování vedena a co ji vedlo k zajištění žalobce. Soud dospěl k závěru, že žalovaná se konkrétní situací žalobce podrobně zabývala a napadené rozhodnutí je odůvodněno dostatečně v souladu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

18. *K prvnímu žalobnímu bodu* soud uvádí, že pro jeho posouzení vyšel ze správního spisu.
19. Podle úředního záznamu Policie České republiky (dále též „PČR“) ze dne 27. 1. 2026 č. j. KRPA-34309-1/ČJ-2026-000022 byl žalobce dne 27. 1. 2026 v 05:30 hodin kontrolován jako cizinec hlídkou PČR v Praze 4 ul. Türkova za účelem dodržování pobytového režimu. Žalobce předložil hlídce PČR uzbeký cestovní doklad č. X a neplatné povolení k pobytu Litvy č. X. Na místě lustrací v dostupných evidencích PČR/CIS a kontrolou cestovního dokladu bylo zjištěno, že žalobce nemá žádné platné vízum ani povolení k pobytu, je vedený v evidenci SIS jako státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území členských států podle čl. 24 a 25 Nařízení vedené pod Schengen ID LT X, podkladové rozhodnutí č. j. 20231221-23S231290 vystavil Migracijos Departamentas prie Lietuvos Respublikos Vidaus Reikalų Ministerijos, záznam byl vložen dne 21. 12. 2023 státem Litva s datem ukončení 20. 12. 2026. Předložený doklad povolení k pobytu v Litvě č. X je vložen do evidence SIS jako věc hledaná za účelem zabavení podle čl. 38 Nařízení Schengen ID LT X, záznam vložen dne 21. 12. 2023 státem Litva s datem ukončení 20. 12. 2023. Jelikož vzniklo podezření, že žalobce pobývá na území republiky neoprávněně, hlídka v 05:35 hodin využila oprávnění k zajištění cizince a omezení jeho osobní svobody a eskortovala jmenovaného na příslušné oddělení, kde eskorta byla ukončena v 05:40 hodin. Na oddělení PČR byly provedeny další úkony ve věci žalobce, např. doklady byly posouzeny jako pravé a neplatné povolení k pobytu žalobce policejnímu orgánu dobrovolně vydal. V 06:30 hodin byl žalobce předán k dalším úkonům. PČR vyhotovila Úřední záznam o zajištění cizince s datem 27. 1. 2026 v 05:35 hodin. Součástí spisu jsou lustrace CIS, podle nich zde žalobce nemá povolený pobyt.
20. Z lustrace Schengenský IS – osoby a SIS vyplývá, že doklad X povolení k trvalému pobytu je v pátrání podle Nařízení Schengen ID LT X, záznam vložen dne 21. 12. 2023 státem Litva s datem ukončení 20. 12. 2023, z důvodu pátrání: předmět hledaný za účelem jeho zabavení. Podle detailu osoby v SIS je žalobce v pátrání Schengen ID LT X, podkladové rozhodnutí č. j. 20231221-23S231290 vystavené Migracijos Departamentas prie Lietuvos Respublikos Vidaus Reikalų Ministerijos, záznam byl vložen dne 21. 12. 2023 státem Litva, z důvodu 0002.01 - státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území členských států s opatřením 0002.01 – zamítnutí vstupu. Datum ukončení je dnem 20. 12. 2026. Podle popisu opatření jedná se „osobu, které je zakázán vstup do schengenského prostoru – je nežádoucí nebo představuje bezpečnostní riziko. Účelem je zabránit vstupu/pohybu/pobytu osoby na území schengenského prostoru.“ Podle úředního záznamu o umístění osoby do policejní cely – krátkodobé ze dne 27. 1. 2026 č. j. KRPA-34309-6/ČJ-2026-000022 měl žalobce u sebe cestovní doklad (neplatné povolení k pobytu žalobce dříve dobrovolně vydal

– viz shora, pozn. soudu), otevřenou krabičku cigaret, zapalovač, drátová sluchátka, 3 ks tkaničky, 1 ks klíče s čipem a na hotovosti 102 Kč (1x 2 Kč, 1x 10 Kč, 2x 20 Kč a 1x 50 Kč).

21. Do protokolu o podání vysvětlení ze dne 27. 1. 2026 č. j. KRPA-34309-9/ČJ-2026-000022-ZZC žalobce uvedl, že přijel do ČR „před třemi dny, měl jsem Litevskou ID kartu, ale ta již vypršela a také jsem si podal žádost o udělení pobytu v Polsku. Přicestoval jsem z Polska, kde jsem pobýval jen pár dnů, většinou jsem pobýval v Litvě.“ Na otázku, v jakém stadiu je jeho žádost na území Polska odpověděl: „Nevím, čekám na odpověď v Polsku na vyřízení mé žádosti. Mám zprostředkovatele krajana a ten mě má informovat. Se zprostředkovatelem jsem byl naposledy v kontaktu před měsícem a bylo mi řečeno, že neví, v jakém stádiu je moje žádost a že mám čekat, že to prý trvá. Za to vše jsem zaplatil 1000,- USD zálohu a mám mu doplatit ještě 500,- USD. Přicestoval jsem do ČR na návštěvu, jako turista. Nevěděl jsem o tom, že musím mít pobytové oprávnění. V ČR jsem chtěl být jen několik dnů.“ Ohledně pobytu v Litvě žalobce uvedl: „Vím, že jsem měl pobyt do srpna 2025, který jsem si tam neprodloužil. Neznám adresu svého pobytu v Litvě, ani v Polsku. Z Uzbekistánu jsem vycestoval 30. 10. 2023 a od té doby jsem tam nebyl. Nevím o tom, že jsem nežádoucí pro celou EU. V Litvě jsem pobýval více jak jeden rok. Měl jsem povolený pobyt za účelem práce. V Litvě jsem pracoval, ale pracoval jsem pro jinou firmu, než jsem měl PKP, jelikož tam byla malá výplata. Nejsem si vědom toho za co jsem dostal vyhoštění. O azyl jsem nikdy nežádal. Nevěděl jsem o tom, že mám zákaz pobytu, proto jsem nevycestoval, ale v Polsku mám podanou žádost o pobyt.“ K pobytu v ČR žalobce uvedl: „Bydlím v ČR X, více si nepamatuji k adrese. Jedná se o byt, kde mám svůj pokoj a zaplatil jsem za to víc, jak 1 000,- Kč. Smlouvu na ubytování nemám sepsanou a ubytování mi zajistil kamarád. Nemám označenou poštovní schránku. Nejsem si toho vědom, že tu jsem neoprávněně. Vím to až teď od Vás. Jsem svobodný a bezdětný. V domovské vlasti nemám zajištěné zázemí. Nemám peníze na pobyt a letenku, ale půjčím si od kamaráda. Půjčuji si od kamaráda peníze a budu pracovat. Jsem finančně odkázaný na mého kamaráda. V současné době nemohu složit žádnou finanční jistinu. Nikdo zde není, kdo by mohl finanční jistinu složit za mě. Nemám zde žádnou trvalou pobytovou adresu, v ČR jsem pouze na pár dnů. ... V ČR nemám žádné rodinné příslušníky, ve vlasti mám starší sestru. Nemám sjednané zdravotní pojištění. V ČR nemám vyživovací povinnost, ani s takovou osobou nežiji ve společné domácnosti. Nemám zde žádné závazky ani pohledávky. ... Nemám žádnou překážku ve vycestování, nic mi nebrání ve vycestování. Nejsem rodinným příslušníkem občana EU. Nezapojoval jsem se do veřejného dění v ČR. Po návratu do vlasti mi nic nehrozí. Je to bezpečná země. Můj návrat nebude příjemný. Vycestuji dobrovolně, mohu hned vycestovat. Nejsem si vědom toho, že jsem měl vycestovat, že jsem dostal vyhoštění. Doručovací adresu mám v Uzbekistánu. Rozuměl jsem všem otázkám. Jestli padne rozhodnutí o tom, že musím vycestovat, tak vycestuji.“

22. Podle vyjádření Policejního prezidia ČR, Ředitelství pro mezinárodní policejní spolupráci, ze dne 27. 1. 2026 č. j. PPR-25308/MPS-2026-CZ-1391333/2026-JFA cestou SIRENE Litva bylo sděleno, že doklad povolení k pobytu č. X vydaný žalobci dne 19. 9. 2023 byl dnem 21. 12. 2023 zneplatněn, „protože byly zjištěny důvody pro odmítnutí jeho vydání. B. nevlastní žádný jiný osobní doklad vydaný v naší zemi“.

23. Podle doplňujícího vyjádření Policejního prezidia ČR, Ředitelství pro mezinárodní policejní spolupráci, ze dne 27. 1. 2026 č. j. PPR-25724/MPS-2026-CZ-1391333/2026-JFA cestou SIRENE Litva sdělila: *„Povolení k pobytu výše uvedené osoby bylo odebráno, protože bylo zjištěno, že k jeho získání osoba poskytla nepravdivé údaje. Osoba podala žádost za účelem výkonu práce, ale po obdržení dokladu neuzavřela smlouvu s pozývající společností. Výše uvedená osoba porušila/obcházela nebo se pokusila obcházet právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy týkající se vstupu a pobytu na území členských států“.*
24. Podle odpovědi Centra policejní a celní spolupráce Kudowa Słone ze dne 27. 1. 2026 č. j. KRPH-25573/MPS-2026-1391422-810004-PKU žalobce *„nemá v Polské republice platný pobyt“.*
25. Podle sdělení Zařízení pro zajištění cizinců Balková ze dne 31. 1. 2026 č. j. CPR-4553-10/ČJ-2026-933000 žalobce požádal dne 31. 1. 2026 v Zařízení pro zajištění cizinců Balková o mezinárodní ochranu.
26. Dne 5. 2. 2026 Ministerstvo vnitra ČR pod č. j. OAM-120/BA-BA01-BA06-Z-2026 vydalo žalobci rozhodnutí o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců podle zákona o azylu s právní mocí dne 6. 2. 2026.
27. Dne 6. 2. 2026 žalovaná vydala příkaz k ukončení zajištění podle ZPC s ohledem na pravomocné rozhodnutí Ministerstvo vnitra ČR o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců podle zákona o azylu (viz shora).
28. Městský soud v Praze konstatuje, že z popsaného sledu událostí se neztotožnil se žalobcem, že by žalovaná nedostatečně zohlednila dopad napadeného rozhodnutí do života žalobce.
29. Žalobce je cizinec starší 15 let, kterému byl uložen jiným členským státem Evropské unie, v daném případě Litvou, zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie, jak je podrobně konstatováno shora, tedy je evidován v informačním systému smluvních států. Záznam v SIS má žalobce platný ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tento den 27. 1. 2026 byl zajištěn a omezen na osobní svobodě. Tato otázka však není předmětem sporu.
30. Předmětem sporu je, zda ve věci žalobce nepostačilo uložení zvláštního opatření za účelem vycestování.
31. Soud se ztotožnil se žalovaným, který v napadeném rozhodnutí od odstavce třetího na str. 3 do str. 6 popsal důvody, proč bylo nutné zajištění podle ZPC. S uvedenými důvody se soud ztotožňuje.
32. Předně je třeba připomenout, že žalobce předložil hlídce PČR neplatné litevské pobytové povolení (viz body 19., 22. a 23. tohoto rozsudku), nepravdivě tvrdil, že žádal o povolení v Polsku o tom žádný doklad nedoložil, a naopak bylo zjištěno, že žádný platný pobyt v Polské republice nemá (viz body 21. a 24. tohoto rozsudku). Dále žalobce tvrdil, že do ČR přijel před třemi dny, na návštěvu jako turista, chtěl zde být několik dnů, bližší adresu než název ulice X, neví. Tomuto tvrzení neodpovídá obsah věcí, co měl u sebe při zajištění: otevřenou krabičku cigaret, zapalovač, drátová sluchátka, 3 ks tkaničky, 1 ks klíče s čipem a hotovost 102 Kč (viz bod 20. tohoto rozsudku). K finanční situaci uvedl, že nemá peníze na

pobyt ani na letenku, peníze si půjčuje od blíže neztotožněného kamaráda, na kterého je finančně odkázaný (viz bod 21. tohoto rozsudku).

33. Z uvedených skutečností i tvrzení žalobce vyšla žalovaná v napadeném rozhodnutí na str. 4 až 6, kde se jednotlivými podmínkami ve smyslu zvláštních opatření za účelem vycestování cizince z území podle § 123b odst. 1 ZPC zabývala. Na její odůvodnění soud odkazuje a doplňuje, že žalobce na území republiky nedoložil svůj pobyt ničím hodnověrným, nemá uzavřenou žádnou smlouvu na konkrétní ubytování či hotel, nelze mu provést tedy pobytovou kontrolu na konkrétní adrese, kterou žalobce žalované ani nekonkretizoval. Nelze tudíž ani uvěřit, že by žalobce se hlásil na polici v době policií stanovené. Není ani známo, od kdy žalobce skutečně pobývá v ČR a na jaké adrese, uvedené žalobce ničím nedoložil. Též nedoložil, s jakými finančními prostředky (druh měny a její výši) do ČR přicestoval. I kdyby žalovaná žalobci uvěřila ohledně tvrzené adresy v ulici X bez bližšího označení, pak žalobce opakovaně prohlásil, že nedisponuje žádnými finančními prostředky, jimiž by si dobrovolně ubytování mohl zajistit, ani žádnou finanční jistinu složit nemůže. Je tudíž zřejmé, že žalobce nemá ani bankovní účet, z něhož by úhrady mohl provést. Současně neoznačil žádnou natož konkrétní osobu, která by mohla finanční záruky za něho složit. Rovněž neoznačil, jaký má zdroj svých příjmů.
34. Jelikož žalovaná podrobně v napadeném rozhodnutí vyložila důvody, proč bylo nutné v dané věci žalobce zajistit a nebylo možné užít mírnějších opatření ve smyslu § 123b odst. 1 ZPC, přičemž zabývala se každým opatřením zvlášť a individuálně s ohledem na konkrétní situaci žalobce, soud se s jejími úvahami ztotožnil. Neshledal v daném případě žádné porušení čl. 7 či čl. 8 Listiny. Nelze se proto ztotožnit se žalobcem, že by žalovaná pouze stroze konstatovala, v rozporu se skutečným stavem, že nezaznamenala žádné změny, jak žalobce tvrdí. Takové vyjádření v napadeném rozhodnutí chybí. Žalovaná naopak se situací žalobce dopodrobna zabývala ohledně naplnění podmínek § 124 písm. e) ZPC.
35. Žalobce dále tvrdí, že zajištění má citelný dopad na jeho osoby blízké. S otázkou týkající se blízkých osob žalobce se vypořádala žalovaná ve druhém odstavci na str. 7, v posledním odstavci na str. 7 a v prvním odstavci na str. 8. Soud se s jejími úvahami ztotožňuje a dodává, že žalovaná vyšla z podání vysvětlení žalobce, který po poučení uvedl, že je svobodný, bezdětný, v ČR nemá žádné rodinné příslušníky, starší sestru má ve své vlasti, ani není rodinným příslušníkem EU. Ze žalobcem konstatovaného je zřejmé, že žalobce na území republiky nemá žádné zázemí. Z citovaného (viz bod 21. tohoto rozsudku) soud proto neshledal žádné skutečnosti, podle nichž by se žalovaná měla zabývat úvahou ohledně citelného dopadu na jeho osoby blízké žalobci, které ani ničím nedoložil a v řízení před žalovanou ani netvrdil.
36. Žalobce dále uvádí, že žalovaná má zkoumat i další trvání zajištění, blíže k této námitce žalobce neuvedl. Soud uvádí, že žalovaná rozhodla o zajištění v den policejní kontroly žalobce a odůvodnila též i dobu zajištění na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody, tj. ode dne 27. 1. 2026. Žalovaná vysvětlila v posledním odstavci na str. 8, že se jedná v podstatě (ke dni rozhodování), o technické zabezpečení návratu žalobce, který disponuje platným cestovním dokladem, do vlasti, tj. zajištění letenky či vyjednání průvozu

přes jiné státy EU v doprovodu policejní eskorty. To znamená časový údaj v řádu několika kalendářních dnů (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2021 č. j. 6 Azs 18/2021-29, či ze dne 29. 3. 2019 č. j. 4 Azs 5/2019-25). V napadeném rozhodnutí je logicky shrnuto, jaké konkrétní úkony je třeba za účelem realizace vyhoštění učinit a jak dlouho by tyto úkony měly dle zkušeností žalované trvat. Soud neshledal žádný rozumný důvod, proč by za těchto okolností žalovaná měla zabývat otázkou dalšího trvání zajištění, když se původně (v té době nebylo známo, že žalobce následně požádá o azyl, viz níže) mělo jednat o dobu v rádech dnů.

37. Ačkoli žalobce poukazuje na právní úpravu (viz bod 4. tohoto rozsudku), soud ji neshledal ve věci příhodnou. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2012 č. j. 4 As 16/2012-30 se vztahuje k prodloužení doby zajištění a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2010 č. j. 9 As 5/2010-74 se vztahuje na zajištění podle § 129 ZPC, jehož meritem sporu bylo označení relevantní mezinárodní smlouvy.
38. Soud současně neshledal, že by postupem žalované došlo k porušení základních zásad či elementárních procesních ustanovení správního řízení včetně žalobcem zmiňované proporcionality postupu správního orgánu. Soud ani porušení rovnováhy mezi obecným zájmem společnosti nad dodržováním zákonů na jedné straně a ochranou základních práv žalobce na straně druhé, v ničem neshledal. Naopak je zájmem společnosti, aby byly dodržovány jak vnitrostátní zákony, tak zákony (pravidla) stanovené EU. Soud konstatuje, že z obsahu správního spisu žádné žalobcem tvrzené pochybení nevyplynulo ani nebylo zjištěno.
39. *Ke druhému žalobnímu bodu* soud uvádí, že se neztotožnil s tvrzením žalobce, že žalobce nevěděl o tom, že vyhoštění uložené soudem v Litvě, zanesené do evropského systému SIS, platí na území celé EU.
40. V dané věci není podstatné tvrzení žalobce, že o vyhoštění uložené Litvou nevěděl, nýbrž že bylo litevským orgánem Migracijos Departamentas prie Lietuvos Respublikos Vidaus Reikalų Ministerijos pravomocně rozhodnuto o tom, že žalobci jako státnímu příslušníku třetí země, byl odepřen vstup a pobyt na území členských států (viz bod 19. tohoto rozsudku) a toto rozhodnutí bylo vloženo dne 21. 12. 2023 do SIS a je platné do 20. 12. 2026, přičemž zákon nevyžaduje vědomost žalobce o vydání podkladového rozhodnutí pro záznam vložený státem Litva. Platí presumpce správnosti záznamů v SIS. V dané věci si ale žalobce musel být vědom skutečnosti, že má u sebe neplatné povolení k pobytu v Litvě, který i dobrovolně na PČR vydal (viz bod 19. tohoto rozsudku). K tomuto neplatnému povolení se žalobce toliko vyjádřil, že mu již vypršelo a současně: „*Vím, že jsem měl pobyt do srpna 2025, který jsem si tam neprodloužil*“. Z citovaného a uvedeného je zřejmé, že žalobce si musel být minimálně vědom, že platným povolením pro vstup a pobyt v EU nedisponuje. Z odpovědi litevské strany je zřejmé, že žalobce záznamem v SIS disponuje, je zřejmý i důvod záznamu (viz body 22. a 23. tohoto rozsudku). O tom, že žalobce uváděl i nepravdivé informace ohledně svého pobytu v Polsku (viz bod 21. tohoto rozsudku) svědčí vyjádření polské strany (viz bod 24. tohoto rozsudku).
41. Ke dni svého vydání tudíž napadené rozhodnutí obstálo.

42. Soud s ohledem na mezinárodní závazky České republiky dále zkoumal, zda nenastala po vydání rozhodnutí nějaká skutečnost, jež by trvání zajištění bránila. Uvedený požadavek vyplývá z čl. 5 odst. 4 Úmluvy (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2019 č. j. 9 Azs 193/2019-48). Soud však neshledal žádnou zásadní okolnost, kvůli níž by mělo dojít k prolomení § 75 odst. 1 s.ř.s., tj. k provedení přezkumu ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Naopak, ke dni rozhodování soudu již žalobce nebyl zajištěn podle napadeného rozhodnutí, nýbrž na základě nového rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR po podání žádosti o mezinárodní ochranu (viz body 25. až 27. tohoto rozsudku). Tuto žádost o mezinárodní ochranu však žalobce podal dne 31. 1. 2026, což je po datu napadeného rozhodnutí. Tato skutečnost proto nebrání přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí ke dni jeho vydání, tj. dne 27. 1. 2026.
43. Na základě výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

V.

44. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nepřísluší mu právo na náhradu nákladů, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Žalovanému pod výrokem III. tohoto rozsudku soud náhradu nákladů řízení přiznat podle judikatury nemohl, náklady nepřesáhly jeho běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 18. únor 2026

Mgr. Iveta Postulková v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

samosoudkyně